

НОМАИ ЯКУМИ ҲАВВОРИИ МУҚАДДАС ПАВЛУС БА ТИМОТИЮС БОБИ ЯКУМ

Файз, марҳамат ва осоиштагӣ аз ҷониби Худо.

1. Павлус, ҳаввории Исои Масеҳ бо амри Худое ки Начотдиҳандаи мост, ва Исои Масеҳи Худованд, ки умеди мост,
2. Ба Тимотиюс, ки фарзанди ҳақиқӣ дар имон аст: файз, марҳамат ва осоиштагӣ аз ҷониби Падри мо Худо ва Худованди мо Исои Масеҳ бод.

Насиҳат дар бораи муқобилат кардан ба воизони козиби шариат.

3. Вақте ки ба Мақдуния равона шудам, аз ту хоҳиш кардам, ки дар Эфсӯс бимонӣ, то баъзе касонро насихат диҳӣ, ки таълимоти дигарро паҳн накунад
4. Ва бо қиссаҳо на ба насабномаҳои бепоён машғул наашаванд, ки ин чизҳо на барои ободии хонаи Худо, ки дар имон аст, балки бетар ба мубоҳисот оварда мерасонад.
5. Мақсади ин насихат муҳаббат аст, ки аз дили соф ва вичдони нек ва имони бериё падида меояд,
6. Ки баъзе ксон аз он баргашта, ба ёвагӯӣ моил шудаанд,
7. Дар ҳолате ки меҳоҳанд муаллимони шариат бошанд, аммо намефаҳманд на он чиро, ки мегӯянд, на он чиро, ки даъво мекунад.
8. Лекин мо медонем, ки шариат нек аст, кас агар онро ба таври шаръӣ ба кор барад,
9. Ва инро бидонед, ки шариат на барои одил дар миён гузошта шудааст, балки барои шарирон ва беитоатон, осӣён ва гуноҳкорон, фосиқон ва палидон, барои таҳқиркунандагони падар ва модар, барои одамкушон,
10. Барои зинкорон, ливотагарон, одамдуздон, дурӯғгӯён, савгандшиканон ва барои ҳар амале ки бар хилофи таълимоти солим аст,
11. Ба ҳасби башорати пурчалони Худои таборак, ки ба ман супурда шудааст.

*Сазовори марҳамат шудни ҳавворӣ мисоли тасаллибахш аст
барои вичдони ғамгин.*

12. Исои Масеҳи Худованди моро шукргузорӣ мекунам, ки Ў ба ман қувват бахшид ва маро амин дониста, ба хизматгузорӣ таъин намуд,
13. Маро, ки пештар куфргӯ таъқибкунанда ва озордеҳ будам, лекин сазовори марҳамат гардидам, чунки аз рӯи нодонӣ, дар беимонӣ амал мекардам;
14. Аммо ғайзи Худованди мо бо имон ва муҳаббате ки дар Исои Масеҳ аст, дар ман ниҳоятдараҷа зоҳир шуд.
15. Ин сухан дуруст аст ва сазовори қабули куллӣ, ки Исои Масеҳ ба дунё омад, то гуноҳкоронро начот диҳад, ва ман бадтарини онҳо ҳастам.
16. Лекин ман барои он сазовори марҳамат шудам, ки Исои Масеҳ тамоми пурсабриро аввал дар ман нишон диҳад, то ба онҳое ки барои ҳаёти ҷовидонӣ ба Ў имон хоҳанд овард, намунаи ибрат бошам.
17. Ба Подшоҳи ҷовид, ба Худои ғайрифонӣ, нономаён ва якто то абад шавкат ва ҷалол бод. Омин.
18. Туро, эй фарзандам Тимотиюс, мувофиқи нубувватҳое ки пештар дар ҳаққи ту шуд, чунин насихат медиҳам, ки ту мутобиқи онҳо амал намуда, ҳамчун сарбози нек ҷанг кунӣ,
19. Ва имон ва вичдони нек дошта бошӣ, ки баъзе касон онро рад карданд, ва киштии имонашон ғарқ шуд;
20. Аз он ҷумла Хумниюс ва Искандар, ки онҳоро ба шайтон супурдам, то таълим диҳам, ки куфр нагӯянд.

БОБИ ДУЮМ

Дастурҳо барои ҷамъомадҳои ибодати Худо.

1. Дуо барои ҳамаи одамон.

1. Пас, дар навбати аввал хоҳишмандем, ки дуоҳо, илтимосҳо, тазарруъҳо ва шукронаҳо ба ҷо оварем барои ҳамаи одамон,
2. Барои подшоҳон ва барои ҳамаи ҳукуматдорон, то ки ором ва соқит, бо камоли парҳезгорӣ ва покӣ умр гузаронем;
3. Зеро ин дар назари Худо, ки Начотдиҳандаи мост, хуб ва писандида аст,

4. Ки Ў мехоҳад, ки ҳамаи одамон начот ёбанд ва ба дониши ростӣ бирасанд.
5. Зеро ки Худо ягона аст, ва воситачии байни Худо ва одамон низ ягона аст, ки Исои Масеҳи одамизод аст,
6. Ки Худро ҳамчун фидияе барои ҳама дод: ин шаҳодатест, ки дар замони муайян дода шудааст,
7. Ва барои ин ман воиз ва ҳавворӣ ва муаллими халқҳо дар имон ва ростӣ таъин шудаам, дар Масеҳ рост мегӯям, дурӯғ не.

2. Рафтори мардон ва занон.

8. Пас хоҳиш дорам, ки мардон дастҳои муқаддасро бе ғазаб ва шубҳа боло бардошта, дар ҳар ҷо дуо гӯянд;
9. Ва занон низ дар сару либоси шоиста маҳчубона ва боисмат бошанд ва худро на бо мӯйбофӣ, на бо тилло, на бо марворид ва на бо либосҳои гаронбаҳо оро диҳанд,
10. Балки бо аъмоли нек, чунон ки ба занони парҳезгор муносиб аст.
11. Бигзор зан дар хомӯшӣ бо камоли итоат таълим гирад;
12. Ва ба зан иҷозат намедиҳам, ки таълим диҳад ва бат мард ҳукмрон шавад, балки хомӯш бошад.
13. Зеро ки аввал Одам офарида шудааст, ва баъд аз ӯ Ҳавво;
14. Ва Одам фирефта нашудааст, балки зан фиреб хӯрда, ба гуноҳ дучор шудааст;
15. Лекин вай ба воситаи бачазой начот хоҳад ёфт, агар дар имон ва муҳаббат ва қудсият бо исмат қоим бошад.

БОБИ СЕЮМ

Дар бораи мансабҳои калисо.

1. Дар бораи усқуфҳо.

1. Чунин сухан амин аст, ки агар касе усқуфиро орзу кунад, кори хубе орзу макунад.
2. Аммо усқуф бояд беайб, соҳиби як зан, ҳушёр, боисмат, боодоб, меҳмоннавоз ва омӯзгор бошад;
3. На моили шаробнӯшӣ, на ҷангара, на тамаъкор, балки сокит ва сулҳчӯ, на зарпараст;
4. Хонаву ҷои худро ба хубӣ идора кунад, фарзандонашро бо камоли ҳалолкорӣ дар итоат нигоҳ дорад;

5. Зеро агар кас хонаву ҷои худро идора карда натавонад, оё вай дар бораи Калисои Худо ғамхорӣ карда метавонад?
6. Аз ҷумлаи навимонон набошад, мабодо мағрур шуда, зери ҳукми иблис афтад.
7. Ва ҳамчунин аз ҷониби онҳое ки дар берунанд, ӯ бояд, шаҳодати нек дошта бошад, то ки ба мазаммат ва доми иблис гирифта нашавад.

2. Дар бораи дъконҳо.

8. Лозим аст, ки дъконҳо низ ҳалолкор бошанд, на дузбон, на шавқманди шаробнӯшӣ, на тамаъкор,
9. Балки сирри имонро дар вичдони пок нигоҳ доранд.
10. Валекин онҳо ҳам бигзор аввал озмуда шаванд ва баъд, агар беайб бошанд, хизмат кунанд,
11. Ҳамчунин занонашон бояд ҳалолкор бошанд, на ғайбаткунанда, балки хушбӯр ва аз ҳар ҷиҳат мӯътамад.
12. Дъконҳо бояд соҳиби як зан бошанд, фарзандон ва хонаву ҷои худро ба хубӣ идора кунанд;
13. Зеро онҳое ки нағз хизмат карда бошанд, барои худ мартабаи олий ва ҷуръати азим дар имоне ки дар Исои Масеҳ аст, муҳайё мекунанд.

3. Калисо бунъеди ростист.

14. Инро ба ту менависам ба умеди он ки ба қарибӣ назди ту биёям.
15. Аммо агар даранг кунам, туро лозим аст бидонӣ, ки чӣ гуна дар хонаи Худо рафта намой, ки он Калисои Худои Ҳай, рукн ва бунъеди ростист.
16. Ва бечуну чаро бузург аст сирри диндорӣ: Худо дар ҷисм зоҳир шуд, дар Рӯҳ тасдиқ гардид, ба василаи фариштаҳо дида шуд, дар миёни халқҳо мавъиза карда шуд, дар ҷаҳон бо имон пазируфта шуд, дар ҷалол боло бароварда шуд.

БОБИ ЧОРУМ

Огоҳонидан аз парҳези риёкорона.

1. Аммо Рӯх кушоду равшан мегӯяд, ки дар замонҳои охир баъзе касон аз имон баргашта, ба арвоҳи фиребанда ва таълимоти шаётин гӯш хоҳанд андохт,
2. Ба воситаи риёкории дурӯғгӯёне ки вичдонашон гӯё бо доғе беҳис шудааст,
3. Никоҳро манъ мекунанд ва аз ҳар навъ хӯрок парҳез мефармоянд, ки онро Худо офаридааст, то ки имондорон ва орифони ростӣ бо шукргузорӣ бихӯранд.
4. Зеро ки ҳар офаридаи Худо хуб аст, ва ҳеч чиз набояд рад карда шавад, агар онро бо шукргузорӣ бихӯранд.
5. Чунки он бо каломи Худо ва бо дуо тақдис мегардад.

Дар бораи диндорӣ ва баракоти он.

6. Агар инро ба бародарон талқин намоӣ, хизматгузори неки Исои Масеҳ хоҳӣ буд, ки аз суханони имон ва таълимоти неке ки пайравӣ кардаӣ, ғизо мегириӣ.
7. Аммо аз қиссаҳои нолоиқи ачузаҳо рӯй гардон, балки худро дар диндорӣ машқ деҳ;
8. Зеро ки машқи ҷисмони кам ғоида дорад, вале диндорӣ барои ҳама чиз ғоиданок аст, ки ваъдаи ҳаёти ҳозира ва ояндаро дорад.
9. Дуруст аст ин сухан ва сазовори қабули куллӣ.
10. Зеро барои ҳамин ҳам мо меҳнат мекунем ва заҳмат мекашем, ки ба Худои Ҳай умед бастаем, ки Ў Начотдиҳандаи ҳамаи одамон, алалхусус имондорон аст.
11. Ҳаминро мавъиза намо ва таълим деҳ.
12. Бигзор ҳеч кас ба ҷавонии ту безътиной накунад; балки барои имондорон дар сухан, дар рафтор, дар муҳаббат, дар рӯх, дар имон, дар покӣ намунаи ибрат бош.
13. То вақти омадани ба қироат, насихат ва таълим машғул шав.
14. Ба бахшоиши Рӯх, ки дар туст, безътиной накун, ки он ба ту ба василаи нубувват бо гузоштани дастҳои пирон дода шудааст.
15. Ба ин ғамхорӣ намо ва инро тарк накун, то ки мувофақияти ту ба ҳама намоён шавад.
16. Ба худат ва ба таълим диққат деҳ, доимо ба ин машғул бош; зеро, агар ҳамин тавр рафтор кунӣ, ҳам худатро начот медиҳӣ ва ҳам шунавандагонатро.

БОБИ ПАНЦУМ

Дар бораи унвонҳо дар Калисо.

1. Дар бораи пирамардон ва ҷавонон.

1. Пирамардонро мазаммат накун, балки чун падар насихат деҳ; ҷавононро чун бародарон;
2. Пиразанонро чун модарон; ҷавонзанонро чун хоҳарон, бо камоли покӣ.
3. Бевазанонро, агар бевазанони ҳақиқӣ бошанд, эҳтиром намо.
4. Вале агар бевазани соҳиби фарзандон ва ё набераҳо бошад, бигзор онҳо авал вазифаи динии худро нисбат ба оила таълим гиранд ва падару модаронро қадрдонӣ кунанд, зеро ки ин писандидаи Худо аст.
5. Бевазани ҳақиқӣ ва бекас ва Худо умед мебандад ва шабу рӯз ба тазарруъ ва дуо машғул аст,
6. Лекин бевазани ки дар айшу ишрат умр мегузаронад, зинда ба зинда мурда аст.
7. Ана ҳаминро ба онҳо талқин намо, то ки беайб бошанд.
8. Аммо агар касе ба хешу табораш ва алалхусус ба аҳли хонааш ғамхорӣ накунад, вай тарки имон кардааст ва аз беимонон бадтар аст.
9. Ба рӯйхат номи бевазани сабт шавад, ки синну солаш аз шаст кам набошад ва як шавҳар карда бошад.
10. Ва дар бораи аъмоли некаш шаҳодате дошта бошад: фарзандонро тарбият дода, ғарибонро меҳмондорӣ карда, пойҳои муқаддасонро шуста, аламзадагонро дастгирӣ намуда ва ҳар амали некро пайравӣ карда бошад.
11. Лекин бевазанони ҷавонро қабул накун, зеро вақте ки шавҳат онҳоро аз Масеҳ дур месозад, меҳонанд никоҳ кунанд;
12. Бинобар ин маҳкум хоҳанд шуд, чунки имони пештараро рад кардаанд;
13. Илова бар ин, азбаски бекоранд, хона ба хона мегарданд, ва на танҳо бекоранд, балки низ лаққӣ ва кунҷков буда, суханоне мегӯянд, ки шоиста нест.
14. Пас, хоҳиши ман ин аст, ки ҷавонзанон никоҳ кунанд, бача зоянд, бо рӯзгори хона машғул шаванд ва ба душман ҳеҷ як асосе надиханд, ки бадгӯӣ кунанд;
15. Зеро ки баъзе аз онҳо аз паи шайтон рафта, гумроҳ шудаанд.

16. Агар мард ё зани имондоре бевазанон дошта бошад, бигзор ба онҳо мадад расонад ва бар Калио гаронӣ накунад, то ки Калисо ба бевазанони ҳақиқӣ мадад расонда тавонад.

2. Дар бораи пирон.

17. Пироне ки нағз сардорӣ мекунад, эҳтироми дучандро сазоворанд, алалхусус онҳое ки дар ваъз ва таълим меҳнат мекунад,

18. Зеро ки дар Навиштаҳо гуфта шудааст: "вақте ки барзагов хирман мекубад, даҳонашро набанд"; ва боз "Меҳнаткаш музди худро сазовор аст".

19. Шикоятро дар ҳаққи пире, бе он ки ду ё се шоҳид бошад, қабул нақун.

20. Хатокоронро дар ҳузури ҳама танбеҳ намо, то ки дигарон низ битарсанд.

21. Дар пеши Худо ва Исои Масеҳи Худованд ва фариштаҳои баргузида туро қасам медиҳам, ки инро бе ғаразе риоя намой ва ҳеч коре бо рӯйбинӣ нақунӣ.

22. Дастҳоро бар ҳеч кас шитобкорона нагузор ва ба гуноҳҳои дигарон шарик нашав; худро пок нигоҳ дор.

23. Минбаъд оби танҳо нанӯш, балки барои меъдаат ав нотобиҳои зиёде ки дорӣ, каме шароб ба кор бар.

24. Гуноҳҳои баъзе касон ошкор аст ва рост сӯи маҳкумият мебарад, лекин гуноҳҳои баъзеи дигарон баъдтар ошкор мешавад.

25. Ҳамчунин аъмоли нек ошкор аст, ва агар ин тавр набошад ҳам, пинҳон монда наметавонад.

БОБИ ШАШУМ

3. Дар бораи гуломон.

1. Гуломоне ки зери юғ мебошанд, бояд оғоёни худро сазовори ҳар иззату икром донанд, то ки исми Худо ва таълимоти мо гирифтори мазаммат нашавад.

2. Вале онҳое ки оғоёни имондор доранд, набояд ба онҳо безътиной кунанд, чунки онҳо бародаронанд; балки бояд бо ҷидду ҷаҳд боз ҳам зиёдтар ба онҳо хизмат кунанд, зеро онҳое ки аз инҳо баҳрае

мебинанд, имондор ва маҳбубанд. Инро таълим деҳ ва насихат намо.

*Оқибатҳои ҷудошавӣ аз таълимоти солим.
Насихат барои муътадилӣ.*

3. Агар касе таълимоти дигарро паҳн кунад ва ба суханони солими Худованди мо Исои Масеҳ ва ба таълимоти диндорӣ пайравӣ накунад,
4. Вай мағрур аст, ҳеч чизро намедонад, балки ба бемории мучодилот ва мубоҳисот дучор шудааст, ки аз онҳо ҳасад, ҷанҷол, бадзабониҳо, гуноҳҳои шарирона
5. Ва мунозираҳои бекора ба амал меояд дар миёни шахсони ақлрамида ва аз ҳақиқат бегонае ки мувофиқи пиндошташон диндорӣ манбаи фоида аст. Аз чунин шахсон канорагирӣ намо.
6. Аммо диндорӣ бо қаноатмандӣ манфиати зиёде дорад.
7. Зеро ки мо ба дунёе чизе наовардаем, ва равшан аст, ки наметавонем чизе аз он низ бибарем.
8. Бинобар ин, модоме ки хӯрок ва либос дорем, аз он қонеъ хоҳем буд.
9. Лекин онҳое ки меҳоҳанд сарватманд шаванд, гирифтори озмоиш ва дом ва бисъёр ҳавасҳои беақлона ва зарарнок мешаванд, ки онҳо мардумро дар хонавайронӣ ва ҳалокат меғўтонанд.
10. Зеро ки решаи ҳамаи бадихо зарпарастист, ки баъзе касон ба он орзуманд шуда, аз имон баргаштаанд ва худро гирифтори андӯхҳои зиёде кардаанд.

Павлус Тимотиюсро ба талош дар роҳи имон даъват манамояд.

11. Аммо ту, эй одами Худо, аз ин ҳазар намо ва аз паи адолат, диндорӣ, имон, муҳаббат, сабр ва фурӯтанӣ бирав;
12. Дар роҳи имон ба таври нек талош намо, ҳаёти ҷовидониро аз онҳо худ бисоз, ки барои он ту даъват гардидай ва дар пеши шохидони бисъёр эътирофи нек кардай.
13. Ба ҳузури Худое ки ҳамаро ҷон мебахшад, ва ба ҳузури Исои Масеҳ, ки дар пеши Понтиус Пилотиус эътирофи нек кардааст, ба ту амр мефармоям,

14. Ки хукмро то вақти зуҳури Худованди мо Исои Масеҳ беайб ва бенуқсон риоя намой,
15. Ки онро Фармонгузори таборак ва ягона, Подшоҳи подшоҳон ва Худованди худовандон дар вақти худ нишон хоҳад дод.
16. Ки танҳо Ў Ҳайй лоямут буда, дар нури дастнорас сокин аст, ва Ўро як нафар ҳам аз одамон надидааст ва дида наметавонад. Ўро то абад шавкат ва қудрат бод! Омин.
17. Сарватдорони ин дунёро амр фармой, ки ҳавобаландӣ накунанад ва ба сарвати бебақо умед набанданд, балки ба Худои Ҳай, ки ҳама чизро барои маишати мо ба фаровонӣ ато мекунад;
18. Бигзор онҳо некӣ кунанд ва аз аъмоли нек сарватманд шаванд, валинеъмат ва одамдӯст бошанд
19. Ва барои худ ганҷе ғун кунанд, ки барои оянда асоси нек гардад, то ки ҳаёти ҷовидониро аз они худ созанд.

Огоҳони хотимаӣ.

Салом.

20. Эй Тимотиюс! Он чиро, ки ба ту амонат гузошта шудааст, муҳофизат намо ва аз ёвағӣи ношоям ва мубоҳисоте ки бардурӯғ дониш номида мешавад, рӯй гардон,
21. Ки баъзе касон ба он часпида, аз имон баргаштаанд. Файз бо ту бод. Омин.